

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 217/2014-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. mája 2014 predbežne prerokoval sťažnosť B. M., zastúpeného advokátom Mgr. Branislavom Mikitom, konateľom Advokátskej kancelárie Mikita & Stašák, s. r. o., Jesenského 30, Trenčín, vo veci namietaného porušenia základných práv zaručených čl. 12 ods. 2, čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, základných práv zaručených čl. 3, čl. 11 ods. 1 a 5 a čl. 36 Listiny základných práv a slobôd, práv zaručených čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Sžso/32/2013 z 27. novembra 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť B. M. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. februára 2014 doručená sťažnosť B. M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základných práv zaručených čl. 12 ods. 2, čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“), základných práv zaručených čl. 3, čl. 11 ods. 1 a 5 a čl. 36 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práv zaručených čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 7 Sžso/32/2013 z 27. novembra 2013.

2. Pretože sťažovateľ k sťažnosti nepripojil splnomocnenie podľa § 20 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), výzvou z 24. marca 2014 ho ústavný súd vyzval na predloženie splnomocnenia pre advokáta na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. V tejto súvislosti ústavný súd tiež uviedol: «Z... ustanovenia zákona o ústavnom súde (ani z iných jeho ustanovení) nevyplýva, že by sťažovateľ, ktorý je sám advokátom, nemusel byť v konaní pred ústavným súdom zastúpený iným advokátom, teda že by nemal povinnosť pripojiť k návrhu na začatie konania splnomocnenie na jeho zastupovanie iným advokátom. Uvedený názor je v zhode so stabilnou rozhodovacou praxou ústavného súdu, podľa ktorej „sa povinnosť právneho zastúpenia v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky vzťahuje aj na advokátov“...». Zároveň ho upozornil, že ak nepredloží predmetné splnomocnenie, ústavný súd môže jeho sťažnosť pri predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

3. Na túto výzvu sťažovateľ reagoval podaním zo 4. apríla 2014 doručeným ústavnému súdu 10. apríla 2014, ku ktorému pripojil splnomocnenie z 11. februára 2014, v rámci ktorého sťažovateľ splnomocnil seba samého (ako advokáta) na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

4. Ústavný súd konštatuje, že splnomocnenie doručené mu 10. apríla 2014 je v zásade totožné s pôvodným splnomocnením predloženým ústavnému súdu 14. februára 2014, kde sťažovateľ „B. M... bytom:...“ splnomocnil svojím zastupovaním Advokátsku

kanceláriu Mikita & Stašák, s. r. o., Jesenského 30, Trenčín, „zastúpenú konateľom: Mgr. Branislavom Mikitom, advokátom...“.

5. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vyslovil porušenie označených základných práv zaručených ústavou a listinou, ako aj práv zaručených dohovorom a dodatkovým protokolom (pozri bod 1) a zrušil namietaný rozsudok najvyššieho súdu z 27. novembra 2013 a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ aj napriek upozorneniu ústavného súdu, že v prípade nepredloženia kvalifikovaného splnomocnenia (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde) môže byť jeho sťažnosť odmietnutá, takéto splnomocnenie v lehote stanovenej ústavným súdom nepredložil (zrejme dôvodiac tým, že on sám je ako advokát zapísaný

v zozname advokátov Slovenskej advokátskej komory oprávnený vykonávať advokátsku prax, a preto v konaní pred ústavným súdom nemusí byť zastúpený iným advokátom).

9. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

10. Z citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde (ani z iných jeho ustanovení) nevyplýva, že by sťažovateľ, ktorý je sám advokátom, nemusel byť v konaní pred ústavným súdom zastúpený iným advokátom, teda že by nemal povinnosť pripojiť k návrhu na začatie konania splnomocnenie na svoje zastupovanie iným advokátom. Uvedený názor je v súlade so stabilnou rozhodovacou praxou ústavného súdu, podľa ktorej „sa povinnosť právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom vzťahuje aj na advokátov“ (uznesenie ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 311/05 z 9. novembra 2005 publikované v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky 2005 pod č. 107/2005). K podobným záverom dospel ústavný súd aj vo svojich ďalších rozhodnutiach (III. ÚS 37/02, III. ÚS 14/01, III. ÚS 102/01, I. ÚS 93/02, I. ÚS 125/03, II. ÚS 284/2010, I. ÚS 373/2010).

11. Vzhľadom na to, že ústavný súd upozornil sťažovateľa, že v prípade nepredloženia požadovaného splnomocnenia môže byť jeho sťažnosť odmietnutá, a tiež vzhľadom na to, že sťažovateľ v lehote stanovenej ústavným súdom ani do dňa jej predbežného prerokovania takéto splnomocnenie pre advokáta na svoje zastupovanie v konaní pred ústavným súdom nepredložil, ústavný súd jeho sťažnosť pri jej predbežnom prerokovaní odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, tak ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

12. Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok, bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodol o ďalších návrhoch sťažovateľa (bod 5).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. mája 2014